

udgør en tilsidesættelse af etableringsfriheden. En sådan fastsættelse af tariffer og betingelser for transport er ikke forenelig med artikel 96, stk. 2, TEUF (eftersom Kommissionen ikke har givet den nødvendige tilladelse) og er heller ikke egnet til at beskytte sårbare økonomiske sektorer og fjerntliggende regioner, mens den græske stats fastsættelse udelukkende af minimumsgrænser med hensyn til erhvervskøretøjers transport af flydende brændstoffer, ikke er forenelig med reglerne om fri konkurrence og derfor straks bør ophæves.

Kommissionen har herudover anført, at lov nr. 3054/2002 sætter den græske regering i stand til at kontrollere antallet af private tankbiler, som kører på vejene, og at den omhandlede bestemmelse derfor tilsidesætter etableringsfriheden (artikel 49 TEUF), idet den er en del af det græske lovkompleks, der i sidste ende har som mål ikke blot at bibeholde den lukkede karakter af erhvervet for transport af mineralolieprodukter, men også at opretholde markedstyrken for enhver virksomhed, som er aktiv på dette marked. En administrativ fastsættelse af antallet af tankvogne tilhørende virksomheder, som handler med mineralolieprodukter, er ikke nødvendig for disse virksomheders tilpasning til markedsvilkårene og er heller ikke begrundet i hensynet til den offentlige sikkerhed (færdselssikkerhed) eller sundhed.

Kommissionen har anført, at Den Helleniske Republik ikke er fremkommet med tilstrækkelige forklaringer eller beviser, som kan begrunde vedtagelsen af ovennævnte restriktioner, og at artikel 4 i lov nr. 383/1976, artikel 6 og 7 i lov nr. 3054/2002, sammen med de dertilhørende ministerielle dekretter om gennemførelse af disse love og pålæggelsen af faste tariffer (inden for bestemte grænser) for transportydelse, som leveres af erhvervskøretøjer, udgør en tilsidesættelse af artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (tidligere artikel 43 EF).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Amsterdam (Nederlandene) den 8. juli 2010 — A. Salemink mod Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekering (UWV)

(Sag C-347/10)

(2010/C 246/53)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Amsterdam

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A. Salemink

Sagsøgt: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekering (UWV)

Præjudicielt spørgsmål

Er de fællesskabsretlige forskrifter, som har til formål at sikre den frie bevægelighed for arbejdstagere — navnlig bestemmelserne i afsnit I og II i forordning nr. 1408/71 ⁽¹⁾ og artikel 39 og 299 i EF-traktaten (nu artikel 45 TEUF og artikel 52 TEU, sammenholdt med artikel 355 TEUF) — til hinder for, at en arbejdstager, som arbejder uden for nederlandsk område på et fast anlæg på den nederlandske del af kontinentalsoklen for en arbejdsgiver med hjemsted i Nederlandene, ikke er omfattet af den nationale lovbestemte arbejdstagerforsikring, alene fordi vedkommende ikke er bosat i Nederlandene men i en anden medlemsstat (i dette tilfælde Spanien), selv om han er nederlandsk statsborger, og selv om han har haft mulighed for at tegne en frivillig forsikring på i det væsentlige samme vilkår, som gælder for den obligatoriske forsikring?

⁽¹⁾ Rådets forordning af 14.6.1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT L 149, s. 2).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (Republikken Letland) den 9. juli 2010 — SIA Norma-A og SIA Dekom mod Ludzas novada dome

(Sag C-348/10)

(2010/C 246/54)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: SIA Norma-A og SIA Dekom

Sagsøgt: Ludzas novada dome

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1, stk. 3, litra b), i direktiv 2004/17/EF⁽¹⁾ fortolkes således, at en kontrakt, hvorved den valgte tilbudsgiver tildeles ret til at levere offentlige bustransportydelse, skal anses for en koncessionskontrakt om tjenesteydelser i de tilfælde, hvor en del af vederlaget består i retten til at udnytte den offentlige transportydelse, men hvor den ordregivende myndighed samtidig kompenserer tjenesteyderen for de tab, der opstår som følge af driften, og når risikoen ved driften endvidere begrænses af de offentligretlige bestemmelser, der regulerer levering af tjenesteydelser, samt af de kontraktmæssige bestemmelser?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, finder artikel 2d, stk. 1, litra b), i direktiv 92/13/EØF⁽²⁾, som ændret ved direktiv 2007/66/EF, da direkte anvendelse i Republikken Letland siden den 21. december 2009?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 2d, stk. 1, litra b), i direktiv 92/13/EØF da fortolkes således, at den finder anvendelse på de offentlige kontrakter, der blev indgået inden udløbet af fristen for gennemførelse af direktiv 2007/66/EF?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester (EUT L 134, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/66/EF af 11.12.2007 om ændring af Rådets direktiv 89/665/EØF og 92/13/EØF for så vidt angår forbedring af effektiviteten af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter (EUT L 335, s. 31).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 12. juli 2010 — Nordea Pankki Suomi Oyj

(Sag C-350/10)

(2010/C 246/55)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nordea Pankki Suomi Oyj

Sagsøgt: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3) og 5), i sjette direktiv 77/388/EØF⁽¹⁾ fortolkes således, at de SWIFT-ydelser, der er beskrevet i punkt 1 i denne afgørelse, der anvendes ved pengeoverførsler og værdipapirhandel mellem finansielle institutioner, er fritaget for merværdiafgift?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Sag anlagt den 13. juli 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-353/10)

(2010/C 246/56)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Patakia, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2006/117/Euratom af 20. november 2006 om overvågning af og kontrol med overførsel af radioaktivt affald og brugt nukleart brændsel⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

— Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2006/117 i national ret udløb den 25. december 2008.

⁽¹⁾ EUT L 337 af 5.12.2006, s. 21.